

LIBRIS

We know
books

ADELA GRECEANU

•
*Șuruburi, șaibe,
cuie, piulițe*

POEME ALESE

1997 - 2014

Fotografii de ELENA DONCIU

CARTIER

ELENA DONCIU a absolvit Academia de Arte din Republica Moldova (1978) și Institutul de Perfecționare Radio și TV din Moscova (1989).

Are o experiență de peste 20 de ani în domeniul cinematografiei documentare, al programelor TV și al proiectelor fotografice. Autor, videograf și producător de filme documentare, expoziții fotografice și emisiuni TV cu tematică privind ecologia mediului și problemele politice și sociale.

Este membru fondator al Asociației pentru Documente și Arhive Fotografice ADOF.

Despre autoare	7
----------------------	---

Titlul volumului meu, care mă preocupă atît de mult... (1997)	11
--	-----------

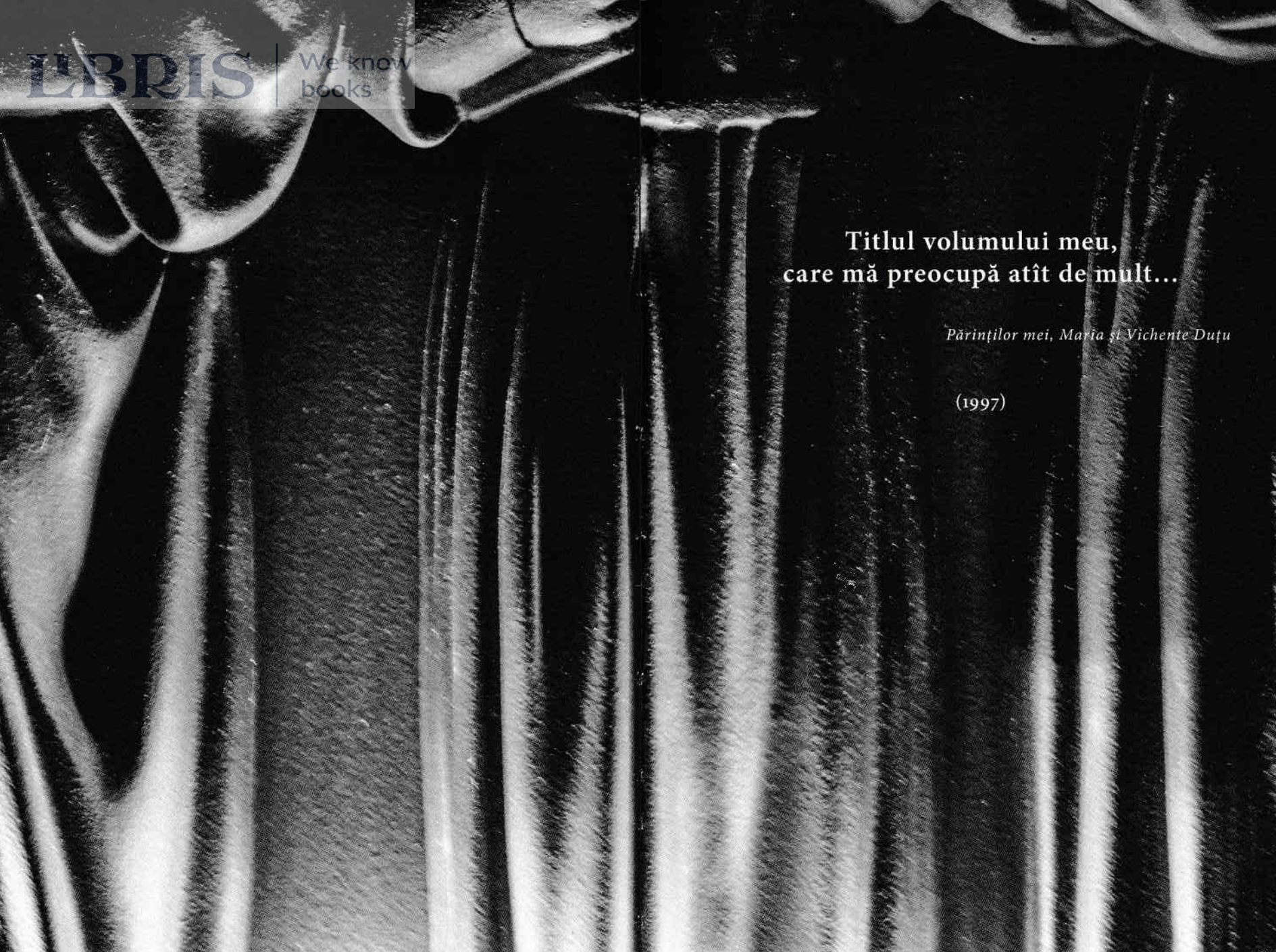
[Titlul volumului meu, care mă preocupă...]	12
[Cînd transcrieți/editați textele mele...]	13
*** [Domnișoara care vinde ziare...]	14
*** [După ce ești sigur de obiectele...]	15
*** [Să te porți feminin...]	16
*** [Atunci cînd ne-am întîlnit...]	18
*** [Poate că a existat un fond primar...]	19
*** [Vine cîte un moment...]	20
*** [Am stat la coadă la ulei...]	22
*** [În ultima vreme era foarte nervoasă...]	23
*** [De cînd n-am mai auzit fanfara cîntînd...]	25
*** [„Acum trebuie să plec”...]	26
*** [Ar fi fost o vară adevărată...]	27
*** [Mi-am plimbat degetele pe marginea tricoului...]	28
*** [N-am putut să mă abțin și am sunat...]	29
*** [Am uitat totul...]	30
*** [Fotografia ta înrămată...]	32
*** [Sunetul somnului se strecoară...]	34
*** [Dintr-odată te văd la masă...]	35
*** [Se aude un mîriit...]	37

*** [Am fost la el, i-am povestit...]	39
*** [Vara trecută este o casă vopsită...]	40
*** [Deschizînd o fereastră, poate intra...]	42
*** [O să dansez pentru tine...]	43
*** [N-am știut că poți fi atît de împrăștiat!...]	44
*** [Fiecare am mers pe această stradă...]	45
*** [O armată de pahare așteaptă...]	46
*** [Îi număram pe degete...]	48
*** [Atît de mult te-ai schimbat...]	50
Cuprins:	52
*** [Uneori văd vara trecută...]	54
*** [Ceea ce o impresiona erau cutele...]	55
*** [Tot timpul somnul stă la pîndă...]	58
*** [Umbra ce se lățește pe jos...]	59
*** [O noapte întregă am atîrnat...]	60
*** [În fiecare zi la un moment dat...]	62
*** [S-au aprins luminile...]	63
*** [Aici lucrurile sînt surori...]	65
Domnișoara Cvasi (2001)	67
*** [Eu făceam modele din mai multe scame...]	68
*** [Într-o zi cîntam tot felul de sunete...]	70
*** [Stătea chircită într-un colț...]	71
*** [Cu timpul, grimasa de durere...]	72
*** [Înăuntru umezeala coboară...]	76
*** [Caii vin în galop și, cînd ajung...]	77
*** [Flutură nenorocirea în jurul micilor ființe...]	78

*** [Am găsit într-o zi hîrtia unde ai notat...]	79
*** [„Mătase, mătase, mătase...”...]	80
*** [Azi am repetat de cîteva zeci de ori...]	81
*** [Seara, mai ales, vedeam totul mărit...]	82
*** [De multe ori mă jucam de-a casa...]	84
*** [Eu am tapisat în verde scaunul acela...]	86
*** [Cîteva zile s-a scurs pe sub ușă...]	87
*** [Sînt o fetiță de zece ani...]	90
*** [În mijlocul cîmpului era o grădină...]	92
*** [Am crezut că n-o să se mai trezească...]	94
*** [Locul liniștii era în perete...]	96
*** [Au scos totul din cameră...]	97
*** [Din mătasea deșirată a unei fuste vechi...]	99
*** [Fac un ghemotoc din distanța...]	100
*** [Noaptea aceasta a fost foarte îngăduitoare...]	102
*** [Am ieșit într-o seară în fața casei...]	103
*** [Cum stăteam în grădina ce dă spre mijlocul...]	104
*** [Cînd ea s-a trezit într-o dimineață...]	106
*** [Am un prieten pe care-l cheamă Udo...]	108
*** [O puștoaică suferind de gigantism...]	111
*** [Barba ta aspră și brună îmi amintește...]	112
*** [Foarte limpede e cerul...]	113
*** [Astăzi iar m-am supărat...]	114
*** [Cum dispăruse în timpul somnului...]	116
*** [Am venit la tine, te-am așteptat mult...]	117
*** [Trupul meu are undeva o soră...]	118
*** [Oma este bunica prietenului meu...]	119

*** [Limba mea desenează pe perete...]	120
*** [Oul meu este pustiu...]	122
*** [Am găsit cu prietenul meu o oală de noapte...]	123
*** [De câte ori vine la noi...]	125
*** [O să vină cineva...]	126
*** [Zilele mele aici n-au final...]	127
Înțelegerea drept în inimă (2004)	129
ALBEDO	130
[Punctul din fruntea mea...]	132
[Mult timp am tăcut...]	162
[Ceasul de la mîna lui...]	164
[Ar fi trebuit să stăm...]	166
[Mi-ar plăcea să-ți fac...]	176
Și cuvintele sînt o provincie (2014)	169
Provinciala	170
Mariana	171
Provincialii	173
Adila	175
<i>Ce drăguță ești</i>	177
Adila în vacanță	179
Tartină. Cvasinecunoscută. A gestiona o relație	181
Udo	184
Melancolie	187
Isterie	189
Gîscă	193
Șuruburi, șaibe, cuie, piulițe	195

În provincie	198
Plasa	200
Adila descoperă America	201
„Gabÿ”	202
Iubișoara	204
„Copac”	206
Adila își amintește	208
Altă plasă	210
Liniuțe și bastonașe	212
Dristor	213
Gaura din ciorap	216
Adila meditează	219
Tu	221
Seară de seară	223
Prima seară la tine	225
Diminețile cu tine	226
Binele	228
În drum spre tine	230
Urîtul	232
Frumusețea	234
Mititică, rușinoasă	236
Nunta	238
Altă nuntă	240
Cehașef	242
Recapitulare	246
Vestitorul primăverii	248
Despre fotografie	250

LIBRIS

We know
books

Titlul volumului meu,
care mă preocupă atît de mult...

Părinților mei, Maria și Vichente Dușu

(1997)

Titlul volumului meu, care mă preocupă atât de mult, ar putea fi o ființă dragă ce vine de multe ori la mine. Cîte ceva din această ființă – culoarea părului la amiază, umbra și lumina ochilor, linia severă a buzelor prefăcîndu-se supărate – mă duce cu gîndul la alte ființe-surori care se cheamă: una, Culoarea părului la amiază, alta Umbra și Lumina ochilor... și care așteaptă să vii tu însăși să le redai mersul și încrederea în viață. Dorința cea mai mare a acestor ființe mici este să fie chiar lucrurile cărora ele le sînt doar nume, să înceapă înainte să se termine culoarea și umbra, lumina și mersul tău. Deocamdată ele așteaptă răbdătoare să te alături lor, să te facă regină, să te am în preajmă – titlul poemelor mele surori.

Cînd transcrieți/editați textele mele, începeți, vă rog, fiecare rînd cu literă mare, chiar dacă majusculele dumneavoastră nu corespund cu majusculele mele, chiar fără să țineți seama de acestea din urmă. Astfel, fiecare text va aștepta să fie transcris de un număr de ori pe care-l are închis în sine, în esența lui. Va fi mereu altul (altceva). Fiecare text e un mic monstru. Numărul de feluri în care poate fi scris reprezintă probabil vîrsta la care va muri.

* * *

Domnișoara care vinde ziare într-un chioșc, nu de mult ridicat La marginea trotuarului, e brună, creată – dacă el ar vedea-o, i-ar Plăcea cu siguranță căci și-a făcut pentru prima oară în viața ei părul Permanent. Dar el e acum departe, s-au despărțit încă din liceu și ea Tot se mai gîndește din cînd în cînd la el (poate e prima ei iubire, care Nu se uită). Cînd nu are clienți, ea cade pe gînduri, rămîne nemișcată Privind înainte, în gol și o poți sesiza de pe trotuarul celălalt – tăcută, Gînditoare, domnișoara de la ziare. Prin geamul îngust ea e în co-Municare cu lumea, cu realitatea care trece nepăsătoare prin fața ei, Sfidînd-o cu aerele sale de atotștiutoare. Domnișoara e însă binevoi-Toare, îți oferă „Ecran magazin”-ul, „Tribuna”, „Gazeta sporturilor”, „Adevărul” și multe altele. Și cum stă ea acolo ore întregi, plictisită, Chiar nemișcată uneori!...

* * *

După ce ești sigur de obiectele cu contur precis (de exemplu și apa Lăsată în voia ei, în voia ei tristă sau veselă, și apa are contur precis, De multe ori chiar mai precis decît un pahar în care ar putea fi pusă. De aici rezultă că paharul ia forma apei și nu invers, formă deosebit De precisă cu care paharul s-ar putea lăuda), poți să începi apoi ce-Lelalte lucruri, cunoașterea lor fiindu-ți prilej de înțelegere (înțelegi, De exemplu, că apa nu are contur, ia forma paharului în care ar putea Fi pusă).

* * *

Să te porți feminin, adică în gândurile tale și de asemeni în cuvintele tale să te așezi grațios, picior peste picior, vocea ta să răzbătă clară, să nu poată fi ignorată, iar pantofii să fie purtați perfect. Mai Ales vocea să lase o diră albă peste care nu poți trece decât sărind sau făcînd un pas mai mare decît ești obișnuit. Îți simți deodată simțurile despletite și împletite apoi frumos la loc. Atunci înseamnă că ai Găsit ce căutai de multă vreme și nu mai sperai c-o să-ntilnești.

* * *

Atunci cînd ne-am întîlnit pe boulevard, am observat cum își agăța Disperat privirea de mine iar eu la rîndul meu îmi agățam disperată Privirea de el. Ideal ar fi – mă gîndeam peste cîteva zile – ideal ar Fi să-ți miști buzele după conturul lucrurilor. Un exemplu de lucru Este întîlnirea de pe boulevard. Un exemplu de contur este litera mare De la începutul unui cuvînt rostită la momentul oportun. De altfel, Lucrurile nu sînt făcute decît pentru a-ți aminti din cînd în cînd de Ele, chiar dacă stau cu ochii închiși – nu-i un motiv serios pentru a Le neglija.

* * *

Poate că a existat un fond primar de evenimente – cele date – iar Noi, în exces de zel, am adăugat și altele. Desigur, nu se pot compara Cu cele date, dar – culmea! – nici noi nu mai știm să le deosebim. Primele, și de fapt singurele evenimente valabile sînt clare ca lumina Zilei.

Ne mirăm: nu, evenimentele nu pot fi decît unele de sine stătătoare, oricît ar fi ele de inventate, de puse la punct.

Evenimentele îți pot întoarce spatele, își pot vedea de treabă, chiar Dacă le inventezi, ele tot pe-a lor o țin.

* * *

Vine câte un moment când îți faci socotelile și încerci să mergi Înainte, să dai la o parte desigurile tot mai îndărătnice din calea ta. La o cotitură un animal ciudat îți sare de gît. Nu opui rezistență, să Vezi ce mai iese și din asta. Astfel viața, și nu numai ea, îți oferă tot Felul de surprize față de care acelea mai vechi îți par nimicuri. Dar Tu între timp ai căpătat încredere în tine, mergi calm, discuți ceva Serios și nu rîzi deloc. Important este să fii mereu conștient de faptul Că lucrurile au imaginație, spre deosebire de tine, care trăiești de azi Pe mîine, din mila lucrurilor.

